

Ἐν συνόλῳ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς βασιλείας 61 πρωθυπουργοὶ διεδέχθησαν ἀλλήλους· ἐκ δὲ τῶν ὑπουργείων τοὺς μὲν πλείστους προϋσταμένους ἔσχε τὸ τῆς δικαιοσύνης 93, τοὺς δ' ἐλαχίστους τὸ τῶν ναυτικῶν 75, ἐξ ὧν ἐλάχιστοι τοῦ ἡμίσεως οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ναυτικοὶ καὶ ἐκ τούτων οἱ πλείστοι ἐπὶ Ὄθωνος, ὅτε ἔζων οἱ θαφνοστεφεῖς ἥρωες τῶν Σπετσῶν, τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Ψαρρῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν 79 ὑπουργῶν, εἰς ἦτο ἀντιστράτηγος ὁ Β. Πετιμεζᾶς (30 Ἀπριλίου 1879), εἴκοσι ὑποστράτηγοι, εἰς λοχαγούς, ὁ Δ. Γρίβας, ὀκτώ πολιτικοί, εἰς ναυτικούς, ὁ Δ. Μπούμπουλης (26 Ὀκτωβρίου 1848 — 18 Δεκεμβρίου 1878) καὶ οἱ λοιποὶ στρατιωτικοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου μέχρι τοῦ τοῦ ταγματάρχου.

Ε΄.

Ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ πρώτου συντάγματος μέχρι τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὄθωνος συνεκλήθησαν 7 βουλευτικαὶ περιόδοι, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν, ὧν αἱ σύνοδοι ἀνέρχονται εἰς 20, ἐξ ὧν μία μόνον ἔκτακτος, ἡ τελευταία. Ἐκ τῶν περιόδων τούτων αἱ πέντε πρώται συνέκειντο ἐκ 3 συνόδων ἑκάστη, ἡ ἕκτη ἐκ δύο καὶ ἡ ἑβδόμη ἐκ δύο τακτικῶν καὶ τῆς ἑκτάκτου Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου συνῆλθον ΙΑ' περιόδοι, ὧν αἱ σύνοδοι ἀνέρχονται εἰς 33, ἐξ ὧν ἐπτά ἑκτακτοί. Τὰς πλείστας συνόδους ἔσχεν ἡ ἑβδόμη, τέσσαρας τακτικὰς καὶ δύο ἑκτακτοὺς καὶ τὰς ἐλάχιστας ἡ τετάρτη, μίαν καὶ μόνην. Εἰς τὸ ἀξίωμα δὲ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς ἀνῆλθον 34 βουλευταί, ὧν τινες δις, τὸ ὅλον 53 εἰς δηλ. πλέον τῶν συνόδων διότι κατὰ τὴν γ'. σύνοδον τῆς Ε' ἐπὶ Ὄθωνος περιόδου ὁ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1855 ἐκλεγθεὶς πρόεδρος Ἀλ. Κουμουνοῦρος παρητήθη τὴν 28 Ἰουνίου 1856 ὡς διορισθεὶς ὑπουργὸς καὶ ἐξελέγη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ι. Ζάρκος. Ἐκ τούτων ὁ μὲν κ. Ἄνδρ. Αὐγερινὸς ἐξελέχθη δεκάκις, ὁ δὲ κ. Θρ. Ζαΐμης πεντάκις, οἱ δὲ λοιποὶ ἅπαξ ἢ δις. Τῆς συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου πρόεδρος μὲν ἐξελέγη ὁ Π. Νοταρᾶς, ἀντιπρόεδροι δὲ τὶ Ἄνδρ. Μαυροκορδάτος, ὅστις καὶ διετύθυε τὰς συνεδριάσεις ἕνεκα τοῦ ἐσχάτου γήρατος τοῦ Π. Νοταρᾶ, Α. Μεταξᾶς, Ι. Κωλέτης καὶ Ἄνδρ. Λόντος. Τῆς δὲ β'. ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1862 πρόεδροι ἐξελέγησαν ἀλληλοδιαδόχως οἱ Ζ. Βάλβης, Ἄρ. Μωραϊτίνης, Δ. Κυριακός, Ἐπ. Δεληγιώργης καὶ Ι. Α. Μεσσηνέζης.

Στ.

Τὸ παρελθόν, τὸ ὅποιον ἦτο ἰσως θλιβερώτατον ὅταν ἦτο παρόν, φαίνεται παραδείσεις εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν πλέον μέλλον.

Ἐκ τοῦ ἐμμέτρου ἡμερολογίου τοῦ Ῥωμηοῦ ἐκδιδομένου κατ' αὐτὰς δημοσιεύομεν κατ' εὐμενῆ παραχώρησιν τὸν ἐπιλογον ἐν ᾧ ὁ Φασουλῆς καὶ ὁ Περικλῆς συνδιελέγονται περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου μετὰ ποιητικῆς ἐξάρσεως πολὺ διαφόρου τῆς συήθους αὐτῶν εὐτραπέλου στιχομυθίας.

Σ. τ. Δ.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Φ. — Σὰν τί φρονεῖς, βρὲ Περικλῆ, ὁ κόσμος πῶς θὰ γίνῃ;
Π. — Λίγο μὲ μέλει, Φασουλῆ, ρουθύνει ἂν δὲν μείνῃ.
Φ. — Ἐγὼ τὰς δέλτους τὰς σοφῶν τῶν μάντεων ἀνοίγων πιστεύω πῶς ὁ ἥλιος ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ χάσῃ τὴν θερμότητά του ἔχει πρὸ αἰῶνων καὶ δὲν θὰ στέλλῃ πλέον φῶς ἵσθην σφαῖραν τῶν κλαυθιμῶν.

Τότε δὴ τότε κοπετὸς κ' ὄλολυγμός πολὺς,
νὰ ρίψουν τὰς πορφύρας των χαμαὶ οἱ βασιτεῖς,
εἰς τοὺς σκηπτούχους Καίσαρας οἱ δούλοι δὲν θὰ κύπτουν,

ὑπὸ τὴν γῆν οἱ ἄνθρωποι τὸν πλοῦτον δὲν θὰ κρύπτουν,
θὰ λείψουν πόλεμοι δεινοί, στρατεύματα καὶ στόλοι,
οἱ δὲ φιλόσοφοι τῆς γῆς κ' οἱ νομοθέται ὅλοι
θὰ παύσουν νόμους γραφνομένους καὶ εἰς τοὺς δύο Πόλους
διὰ τὰ δρέπωμεν ἡμεῖς ἀκάνθας καὶ τριβόλους.
Θὰ λείψουν τὰ προνόμια καθ' ἅπασαν τὴν κτίσιν
καὶ θὰ ταχθῶμεν ἅπαντες εἰς μίαν μοῖραν ἴσθην
καὶ κόσμους θὰ ζητήσωμεν καὶ χώρας θερμότερας
καὶ θὰ μεταναστεύσωμεν ἔς τῶν Τροπικῶν τὰς σφαίρας,
ποῦ ἄπειρα μικρόβια ὡς ἄμμος τῆς θαλάσσης,
μὲ τὰ ὅποια τρέφεται μυστηριώδης πλάσις,
ἀόρατα καὶ ἄγνωστα πρὸ χιλιᾶδων χρόνων
διὰ προνοίας θαυμαστῆς καὶ συνεχῶν ἀγῶνων
ἐδημιούργησαν ζῆτὰς ἡπίερων ἀπεράντων
πρὸς τελευταῖον ἄστυλον τῶν δυστυχῶν ἀπάντων.
Ἄλλὰ κ' ἐκεῖ ὁ ἥλιος τὴν γῆν δὲν θὰ θερμαίνει
κ' ἐκεῖ τὸ πᾶν κατὰξῆρον καὶ φύσις παγωμένη,
κ' οὐδὲ πυραὶ καὶ κλίβανος καὶ πάντα τὰ ἑπτά,
οὐδ' ἡ μεγάλη κίμινος τῶν παιδῶν τῶν ὀπτά,
οὐδ' ἄνθρακες παντοδαποί, οὐδὲ ὀπαὶ κρατήρων,
οὐδὲ Πυριφλεγέθοντες μετᾶλλων διαπύρων,
θὰ δυνηθῶν θερμότητά νὰ δώσουν ἐπαρκῆ,
εἰς μάτην δὲ θὰ τρέχωμεν πρὸς θερμοανισ ἐκεῖ.
Θὰ γίνῃ μαύρη ἔρημος αὐτὸς ὁ κόσμος πλέον,
δὲν θὰ βρυχᾶται ἄγριος ὁ βαθυγαίτης λέων,
ὁ μύρμηξ πολυμέριμος τροφήν δὲν θὰ συνάξῃ,
θὰ κρυσταλλώσουν τὰ ρευστὰ καὶ τὰ χυμὰ πελλάγη,
παντοῦ θὰ φέρῃ θάνατον τὸ πνεῦμα τοῦ Βορρᾶ,
δὲν θὰ κυλοῦν οἱ χεῖμαρροι ἀφρίζοντα νερά,
οὐδὲ θὰ βλέπῃς τοὺς ἄμνους σκιρτώοντας ἐπὶ λόφων,
οὐδὲ θ' ἀκούῃς μουσικὴν ῥυθμῶν πολυστρόφων,
οὐδ' ἄσμα ἢ πτερυγίσματα πτηνῶν καλλικελάδων,
οὐδ' ἕνα κἄν δὲν θ' ἄπαντὰς ἐπὶ τῶν δένδρων κλάδων,
οὐδὲ ἀγρὸς πολύκαρπος, οὐδὲ ἀνθοῦσα ῥάχις,
οὐδὲ θὰ παιζῇ ἡ Δήμητρα μὲ τοὺς χρυσοὺς τῆς στάχους,
οὐδ' ἄροτρον καὶ βούκεντρον, οὐδὲ Πανὸς αὐλὸς,
οὐδὲ ἀνθέων κάλυκες καὶ σφρίγος καὶ καυλός,
οὐδ' ἄμπελος καλλιβίσσαστος κ' ἐργατικὴ κυψέλη,
οὐδὲ γλυκεῖα σταφυλὴ, οὐδ' ὄνος, οὐδὲ μέλι,
οὐδ' ἔρωσ ἀκτινοβολῶν μὲ τόξα καὶ φαρέτραν,
πλουσίαν φέρων βλάστησιν κ' εἰς τὴν ἀργούσαν πέτραν,
ἐξωραζῶν τοῦ παντός τὴν φύσιν καὶ τὸ σχῆμα,
ζωογονῶν τὴν ἄρουραν μὲ τὸ γοργόν του βῆμα,
πολύμορφος, πολύχρωμος, μεθῶν, κομπάζων, τέρπων,
καὶ ὑπὸ θάμνους ἀφανῆς κ' ὑπὸ βοτάνας ἔρωπιν,
τὸν σπέρνον του τὸν γόνιμον εἰς γῆν καὶ πότον σπείρων,
θεὸς θανάτου καὶ ζωῆς δημιουργῶν καὶ φθέρων.

Ἐγὼ δὲ τότε θὰ εἰπῶ: « Ἄς κλίνωμεν τὸ γόνυ... ὁ ἥλιος ποῦ εἶδες τὸ σφρίγος καὶ τὸ φῶς αὐτὸς ἐκεῖνος σήμερον τὰς σάρκας μας παγώνει καὶ σύμπας καταστρέφεται ὁ κόσμος ὁ σοφός.

Ἦ κόσμῳ, εἰς τοῦ Χέρωνος τὸ ἔλεος ἀφήσου... ἡ μόνη σωτηρία σου ἐν τῇ καταστροφῇ σου.

Κι' ἂν νέον θάλλῃς καὶ ζωῆς ὁ ἥλιος σοῦ δώσῃ ἀπὸ τὴν μακρὴν μοῖραν σου τίς πλέον θὰ σὲ σώσῃ;

Εἰς τὰς ἡμέρας ἄλλοτε αἰώνων Ἰαεμνήστῳ, ὅπταν ἐπροσμένετο δευτέρα παρουσία, προφήται ὑφονόμενοι ἐπὶ τῆς μηλωτῆς των παντοῦ εὐηγγελίζοντο τὴν ἔλευσιν Μεσσία.

Κι' ἐφάνη φῶς ἀνέσπερον εἰς τὴν Ἀνατολὴν κι' ἐβλάστησεν ἰκμάς ζωῆς εἰς τοῦ Χριστοῦ τὸ μνήμα, κι' ἀπὸ τὰ χεῖλη, ποῦ πικρὰν ἐρράφησαν χολῆν, ἐξῆλθε τὸ γλυκύτερον διὰ τὸν κόσμον ῥῆμα.

Ἄλλὰ κατέρριψαν πολλοὶ μὲ τοῦ σοφοῦ τὴν πείραν τὸν στέφανον τῶν ἀκανθῶν ἐκ τῆς χροστῆς του κόμης, καὶ εἰς τοῦ πρώτου μάρτυρος τὴν ἀσπίλον πορφύραν ὠργίασαν οἱ Καίσαρες ἐκάστης νέας Ῥώμης.

Ἦ Κόσμῳ, τρέμων κύτταξε τῶν οὐρανῶν τὸν θόλον, παρῆλθον οἱ τρισόλθιοι τῆς σωτηρίας χρόνοι, κι' ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας σου ἡ χειροτέρα ὄλων, ὑπῆρξε μία πάντοτε... ἡ ἀρετὴ σου μόνη.

Τὸ ἅγιόν της εἰδῶλον ἄειστοτε κρατῶν, κατεκυλίσθη ὡς τυρλὸς ἐπὶ βόρβωρον παχύν, ὁ δὲ ἀραχνούφαντος τῆς ἀρετῆς χιτῶν, βορβόρου φέρει στίγματα εἰς πᾶσαν τὸν πυγῆν.

Ἦ ἄνθρωποι, ὁ ἥλιος τὸ φῶς του δὲν σᾶς στέλλει, καὶ πᾶς προφήτης ἔπαυσε Μεσσίας ν' ἀναγγέλλῃ. Ἀπόδοτε τοῦ πνεύματος τὴν τόσην εὐστροφίαν πᾶσαν ἰδέαν ἀγαθοῦ, ὠραίου, ἀληθοῦς,

ἀπόδοτε ἔς τὸν οὐρανὸν τὴν ζειδωρον σοφίαν, ἀπόστην τοῦ ἐκλέψατε διὰ τοῦ Προμηθέως! Ἄυτὰ θὰ λέγω ἔς τῶν θνητῶν τὴν τόσην συμφορὰν, θὰ βλέπω δὲ τριγύρω μου τὴν πλάσιν νεκρουμένην, καὶ τόσην θὰ αἰσθάνωμαι ἀνέκφραστον χαρὰν, ὅσην ὁ Νέρων θεωρῶν τὴν Ῥώμην καιομένην.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Αἱ ἑλβετικά ἐταιρίαί τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς εἶχον πρὸ καιροῦ ἀποφασίσει νὰ ἐγειρώσι δι' ἔθνικὸν ἐράνου ἀνδριάντα εἰς τὸν πρωτοῦργον τῆς ἑλβετικῆς ἐλευθερίας Γουλιέλμον Τέλλον. Μεθ' ὅλας ὁμως τὰς ἐνεργείας αὐτῶν αἱ ὄλαι εἰσφοραὶ μέχρι τοῦδε δὲν ὑπερέβησαν τὰ 1206 φράγκα καὶ 50 ἑκατοστά. Τοῦτο δὲ προέρχεται ἐκ τῆς ὀλονὲν ῥιζουμένης ιδέας ὅτι ὁ Τέλλος εἶνε πρόσωπον πλασθὲν ὑπὸ τῆς παραδόσεως.

— Πώλησις αὐτογράφου ἀξίῳ λόγῳ ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ. Μεταξὺ ἄλλων ἐπωλήθησαν: ἀντὶ 155 δραχμῶν ἐν γράμμα τοῦ Φραγκλίνου πρὸς ἀνεψιῶν του, ἀντὶ 435 δραχμῶν ἕτερον γράμμα τοῦ λόρδου Νέλσωνος πρὸς τὸν Βάλτερ Σκότ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαΐου 1803 γραφὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου Βικτωρία, ἀντὶ 430 δραχμῶν ἐν αὐτογράφῳ τοῦ Βάλτερ Σκότ, ἀντὶ 535 δραχμῶν ἐν αὐτογράφῳ τοῦ ποιητοῦ Σέλλεϋ, καὶ εἰς ποικίλας τιμὰς ἄλλα αὐτογραφα τοῦ Βολταίρου, τοῦ Δίκενς, τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, τοῦ Δσραζέη ἀκριβώτερον δὲ πάντων ἐν γράμμα τοῦ Βύρωνος ἀντὶ 950 δραχμῶν.

— Προκειμένον νὰ γείνη μέγας χορὸς δημόσιος ἐν Κιγκινιάτῃ τῆς Ἀμερικῆς καὶ μὴ ὑπάρχοντος καταλ-

λήλου πρὸς τοῦτο οἰκοδομήματος, ἀπεφασίσθη νὰ γείνη ὁ χορὸς ἐντὸς ναοῦ τὸν ὁποῖον ἐνοικίασαν πρὸς τοῦτο. Καὶ καμμία ἀντίρρησης δὲν προσβλήθη ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς καὶ ὁ χορὸς ἐγένετο καὶ ἐπέτυχε πολὺ.

— Ἐν γένει μὲν ἐκ τῶν ἀνά τὴν Εὐρώπην οἱ ταχύτεροι σιδηροδρομικοὶ συρμοὶ εἶνε οἱ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ὑπάρχει μία γαλλικὴ γραμμὴ ἡ μεταξὺ Ὀρλεάνς καὶ Παρισίων ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ταχύς συρμὸς τοῦ Βορδῶ διατρέχει 1540 μέτρα κατὰ λεπτόν ἤτοι ὅσα ἐπὶ οὐδεμιᾶς ἄλλης γραμμῆς.

— Ἀγγλος ἐπιστήμων ὁ κ. Θωμᾶς Τσέλδ ἐπανελθὼν ἐκ ταξιδίου εἰς Κίναν ἐκόμισε φωτογραφίας τῶν ἀρχαιοτάτων ἀστρονομικῶν ὀργάνων ἅτινα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ τοῦ Πεκίνου. Τὰ ὄργανα αὐτὰ εἶνε τοῦ ἔτους 1279 μετ' ἐξαιρέτου τέχνης κατασκευασμένα ἐξ ὀρειχάλκου, διατηροῦνται δ' ἐν ἀρίστῃ καταστάσει μέχρι τῆς σήμερον.

— Καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ ἤρξατο λειτουργεῖν τὸ τηλεφώνον δημοσίᾳ τηλεφωνικὴ γραμμὴ συνέδεσε δύο πόλεις ἀπεχούσας 160 χιλιόμετρα τὴν Γοκοάμαν καὶ τὴν Σιζουόκαν.

— Ἐν τῷ ναφ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ ἐστήθη γιγάντειον ἐκκλησιαστικὸν ὄργανον. Πρὸς ἐγκαινίσιον δ' αὐτοῦ παρεκλήθη ὁ Γκουινὸ νὰ συνθέσῃ πανηγυρικόν τι μέλος, τὸ ὁποῖον θὰ ψαλῆ ὑπὸ 4000 φωνῶν.

— Ἐκλείσθη τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀδησοῦ ἐνεκα ταραχῶν τῶν φοιτητῶν.

— Κατὰ τινὰ ἀγγλικὴν στατιστικὴν ἡ ἀναλογία τῶν γάμων ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1888 ὑπῆρξεν ἀκριβῶς ὅποια καὶ κατὰ τὸ 1887 ἦτοι 14,2 ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Πρὸ τοῦ 1866 ἡ ἀναλογία ἦτο 17,5, ἀλλ' ἔκτοτε ἤρχισε νὰ καταβαίνει.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἢταν μίαν γυναῖκα δὲν τὴν ἐννοοῦν θὰ εἰπῆ ὅτι αὐτὴ δὲν ἐννοεῖ τοὺς ἄλλους.

*

Ἢταν γείνη ζηλότυπος ὁ ἔρωσ ἀποκτᾷ ἐκατὸν ὀφθαλμοὺς ὡς ἄλλος ἄργος Ἄλλ' ἀπὸ τοὺς ἐκατὸν αὐτοὺς αὐτὴ οἱ δύο δὲν βλέπουν καλά.

*

Ἢν δὲν εἶχεν ἐλαττώματα ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἔβλεπε μὲ τόσην χαρὰν τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

Θεῖος: Ποῦ εἶσθε τώρα εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν;

Ἄνεψιός: Ἀρχίσταμε τὰ πουλιά.

Θεῖος: Καὶ ποῖο πουλὶ προτιμᾷς ἀπ' ὅλα

Ἄνεψιός: Χήνα ψητὴ μὲ πατάτες.

Μήτηρ καὶ κόρη.

— Νὰ σοῦ πῶ, κόρη μου, αὐτὸς ὁ νέος ποῦ μιλοῦσε τόσην ὠραν μαζί σου δὲν σου εἶπε κανένα γλυκὸν λόγον, τίποτε ποῦ νὰ δείχνῃ πῶς θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ σὲ πάρῃ;

— Ὁχι, μητέρα, μόνον μ' ἐρώτησεν ἂν ἔχῃς σκοπὸν νὰ συγκατοικήσῃς μαζί μου ὅταν πανδρευθῶ.